

۳۹۵

چکامه سرایان امروز تاجیکستان

کارنامه

مجله انجمن پژوهشی شعر و ادب پارسی

شیرم ازین پس ، که من زنده ام
چو تخم سخن را پراکنده ام

xalvat.com

علی شریعت

پیشگفتار

- نگاهی به رستاخیز و گسترش زبان پارسی
و بازتاب آن در شعر

جلال خالقی مطلق
ژیلبر لازار

آزارکامی و خودآزارکامی در شعر پارسی
آهی کوهی ابو حفص سفدي

وسرچشمۀ های دباعی در شعر پارسی

چکامه سرایان امروز تاجیکستان :

سلیمان شاه حلیم شاه

عزیز دارید

بیگانه بیگانگی

گلرخسار

- بندۀ آزادی زندان خود

زبان مادری

بازار صابر

انجمن پژوهشی شعر و ادب پارسی

مقاله های فرانسه (شارل هانری دوفوش کور، باترپرها، کریستیان ڈامب، افشار نادری)

KĀR NÂMEH

Revue de l'Association pour la Recherche
en Littérature Persane

Articles et poèmes en persan

Ali SHARIAT	Editorial
A. SHARIAT
l'extension	Regard sur la renaissance et
de la langue persane
Djalal KHALEGHI MOTLAGH	L'expression du sadisme
et du masochisme en poésie persane
Gilbert LAZARD	Le chamois d'Abu Hafs de Soqdiane
et les origines du Robâi

Les poètes du Tadjikestân d'aujourd'hui :

Salim Shâh Halim Shâh , Golrokhsûr , Bâzâr Sâber

Articles en français :

Ch.-H. de FOUCHÉCOUR	Hâfez l'étranger
Ch.-H. de FOUCHÉCOUR	Le poète persan entre tradition
et liberté aux temps médiévaux
Bagher PARHAM	Shâh-Nâmeh: Les grandes lignes
d'une nouvelle problématique
Christian JAMBET	Remarques sur l'indicible
et ses formes selon Rûmi
AFCHAR NADERI	Djâmi, une "paternité littéraire"
persane dans le Fou d'Elsa

L'Association pour la Recherche en Littérature Persane
et ses objectifs

xalvat.com

چکامه سرایان امروز تاجیکستان

xalvat.com

«اتجمن پژوهش شعروادب پارسی» برای شناساندن هرچه بیشتر ادب پارسی برآنست تا با نهادهای ادبی و چکامه سرایان و نویسندهان پارسی زبان سرزمین های ایرانی همکاری نزدیک داشته باشد. در این راستا تا کنون ماس های شعر بخشی صورت گرفته است. از جمله دست آوردهای این تلاش ها همکاری بیدریغ سه چکامه سرای بنام تاجیکستان، استاد سلیم شاه حلیم شاه، خانم گلرخسار و آقی بazar صایر با انجمن ما بوده است. ایشان با فرستادن سروده های اخیر خود برای انجمن به محتوا نشریه ادبی ما بند تازه و غذای بیشتری بخشیده اند. از بلند همتی ایشان سپاسگزاریم. انجمن از آقای دکتر مسعود میرشاهی، مسئول امور اجرائی «اتجمن رودکی»، که در تهیه سروده ها و در برگردان آنها از سیریلیک به پارسی و نیز برای تهیه چکیده ای از زندگی نامه این چکامه پردازان سخت کوشیده اند سپاسگزاری می کند.

سلیم شاه حلیم شاه

سلیم شاه حلیم شاه در سال ۱۳۱۵ در هنگه «دیوک» بدخشنان چشم به جهان گشوده است. وی دوره دبیرستانی را در «خاروق» (مرکز بدخشنان) بهایان برده و تحصیلات دانشگاهی خود را در دشت تاریخ و ادبیات تاجیکی بانجام رسانیده است. سلیم شاه حلیم شاه کارهای فرهنگی خود را در بخش ادبیات و هنر روزنامه تاجیکستان شوریه «آغاز کرده و پس از چندی بعدی بعیریت این روزنامه برگزیده شده است. در سال ۱۳۶۹ با همکاری تندی چند از قرهنگ دولستان مجله پارسی زبان «پیوند» را انتشار داده و کارهای اجرائی آن را دردست گرفته است. وی از چند سال پیش بایسوی بپژوهش در باره «جلسا/فیضی/اوستا» و «ایران رسمی نتستینی» (ایران ویج) پرداخته، و در این ذمیته مقاله های بسیاری را در نشریه های تاجیکستان بچاپ رسانیده است. او هم اکنون استاد ادبیات اوستایی

در دانشگاه خارق است.

سلیمان شاه حلیم شاه از چکامه سرایان به عنوان تاجیکستان بشعار می آید .
نخستین دفتر شعر او بنام «راه قله» در سال ۱۳۴۴ بچاپ رسیده است . دیگر آثار شعری او عبارتند از: «کشتنی / انقلاب» ، «برچ / انسان» ، «مادر» ، «امضای / ندین» ، «هفت خوان بدفشنان» و «کشمر چلودانی» . «مرگ حکیم فردوسی یا روز ماحم تداره از جمله سروده های استادانه و میهدی اوست .

xalvat.com

«مرگ حکیم فردوسی یا روز ماتم خدا»

برفت مهریس کوه و روی پنهان کرد
بدهر موی سیه ڈال شب پریشان کرده
چوپیرخسته ڈل و خسته روح و خسته روان
زمین نگاه غم انگیز سوی کیهان کرد
 شمال سره ڈل آه دردناک کشید
بسوزخویش ، بیان سور درد دهقان کرد
خبربرقت خدارا که رفت «فردوسی»
نهفته این خبر بد به دهر تنوان کرده
بگشت تیره زغم روی مهریان خدا
که عرش دا برع تیره اش شبستان کرد
عزیز او ڈازل داردش ڈاہل سخن
که با سخن بجهان کارخویش آسان کرد
که پاغبان روح بود شاعری بروی ڈمین
که با نوای سخن سیده ها گلستان کرده
خدا که خود بیقین طبع شاعری دارد
پشمعر، شور ڈل عاشقان بسماان کرد
ڈل خلایق او بی سخن بیبايان بود
بلطف طبع ، گلستان از این بیبايان کرد
کهون گذشت زایران ڈمین حکیم سخن
که زنده روح بزرگان پاک ایران کرد

زمیوه دار درختی که دو جهان پرورد
 به بهره از سفحتش باع عمر انسان کرده
 بحفظ راه حقیقت ستود رستم را
 حساب کار جهان را بکام دستان کرده
 بروح پاک ، سیاوش گذشت از آتش
 بر روی تیره دلان راستی در خشان کرده
 بپرد بار دگر کاوه را سر سعدان
 بنفس آهن او روی خویش سعدان کرد
 گریست سخت چو مادر به مام سه راب
 که سنت را زغمش نیز سفت گریان کرد
 به دجله زان سبب انداخت طفل دارا را
 که با خبر او را ز راز طوفان کرد
 برفت همه اسفنديار سوی نیود
 بلططف طبع ، رهایش زبرفت و باران کرد
 بساخت کارجهان را و رفت خود ز جهان
 میان زپرده ، رخ خوب حق پریشان کرد
 کسی به دهر بیان خوره زمیوه او
 تواند او به جهان کار خیر و احسان کرد
 خدا بخواست به روحش دعای خیر کند
 نظر به طوس زگلزار اخترستان کرد
 شتید او ز سر آن جنائزه شامسر
 ورا بحکم شریعت بکفر اعلان کرد
 نرفت مصلحتی پرداش به خاک مزار
 که او یک عمر ستیش زنا مسلمان کرد
 زروی شرع به یاغش بخاک بسپرده ند
 شب سیاه سر تربیتش گل افshan کرد
 خدای را عجب آمد خدابوستی خلق
 خدای را زه احکام شرع حیران کرد
 که دهر خود رازل در نوا زساز وی است
 زجهل مطرح اعجاز او مسلمان کرد

زابتداي جهانش بسيته شك دارند
به انتهای جملش چه صدق بخيان کرده
زبشت کاوه و سام انه و مسکر پدرند
زمدکران پدر، چون اميد پیمان کرد؟
چو در بغارنگاري، پمهركان چه بري؟
به تو بهار جهان، دانه کشت، دهستان کرد
چو علم و حکمت ايرانيان کنده انکار
چگونه دل به ره چين و هند و یونان کرد
خدا بحید مسلمان گرفت، خویشن است
از اين گرفت يقين، قصر عدل ويران کرد
بجست بین خلائق بسی «دقیقی» را
که او بطبع خوش تازه روح ايمان کرد
که او ببلع به آجداد خود ز سرو بلند
نهاد مشبر و رحمت به جان ايشان کرد
زدست بنده و را کشته ديد درته خاك
تهیه دل به غمش اشك روی موگان کرد
بذواست خیمه بشعرش که در فلك بزند
شهید راه فلک گشت و خاك گریان کرد
زمین بدیده او بود تاج چرخ بزین
ببین که تاج بریدش چه جبر پرچان کرد
دل خدی ز ايران و بلخ تیره بگشت
نگاه، او ياسیدي، به خاك توران کرد
جهان ديد بپشمان در وکي» تیره
xalvat.com
که او بشعر دل و دیده روشنستان کرد
فنا بگفت به بخیاد عدل و اهل هيرز
که کاغ دولت ملت بصدق بخيان کرد
بدیده تیره «لان را ژهر در فحسب انه
که در صداقت شاعر ز کذاب بهتان کرد
به چشم روشن شاعر بخشم ميل کشيد
که سردگوي به شعرش ز سهر پزدان کرد

نکند برسرو آتش ذخیر کشور دل
و بله ، خاک دل عاشقان پریشان کرد
سرگناه میهس دست برهسوی سما
گناه خویش چو رفتار نیک برهان کرد
که روز نیک و دل صاد و دولتش بدده
که خود برای خدا کاو حلق بفرمان کرد
خدا بگشت یسی زامید و مخت کریست
که دوی بام جهان اشک دیده باران کرد
که من بسازم و تو سوزیش ، چه کاراست این
بجایدم که بتو سرحساب چبران کرد

xalvat.com

« عزیز دارید »

گردون کشد عشق اختران را
چون سیته که مهر دلبران را
آورد نوای تی بـ پـزروانه
بر دشت و دمن کبوتران را
از گجد عشق نامه آورد
سیمرغ خجسته دغشوان را
گلبانگ سحر کشید و رقص
از صحن چمن صدبران را
ذه بوسه ذ عرش مهر آدم
سرمنزل مهر پـزرودان را
افتاد و بخست ، صبح بوسید
پـای قدم سعـبران را
آواز خوش از بهشت آمد :
دارید عزیز مادران وا
نوروز ذ لعل جام جم بست
دلبـسن ما دـیر کـزان را

در کشور جسم نمیره ماشق
کوید زمن سخنوران را
راهن پکشید کشور دل
حست این ره حسق دلوران وا

xalvat.com

گلرخسار

خام گلرخسار، چکامه سرای تاجیکی، بسال ۱۳۲۶ در یک پخش کوهستانی در همسنان «یخچ» چشم بجهان گشوده است. پس از بپایان رسانیدن دوره دانشگاهی و دریافت دانشداشه خود از دانشکده تاریخ و ادبیات تاجیکستان سرهبیری چندین وزنامه و نشریه، از جمله نشریه «جوانان و قرهدگ» را بهمراه دانشته است. زمانی عضو « مجلس هایندگان » شود و پیشین و نیز دئیس « مجلس هایندگ تاجیکستان » بوده است. وی هم اکدون عضو هیئت مدیره رادیویی « بیرونی شوروی »؛ و انتدابیه توبیتدگان آسیا و آفریقا؛ و بدبیان فرهنگ شوروی؛ و رئیس « بدبیان فرهنگ بیون اللہ تاجیکی » در مکوون می باشد. او تاکنون برندۀ چندین جایزه ادبی در تاجیکستان و شوروی پیشین بوده است.

از خام گلرخسار بیش از بیست دفتر در زمینه های نظم و نثر و نایشنامه بچاپ رسیده است. « اتش سفده »، « گمراه سبزه »، « آنیت روزه »، « مسجد »، « درون پاقصر »، « قصيدة کوهستانی » و « زادروز درد » از جمله کارهای ادبی اوست. از او « بیان سلیمانی خوده » بزبان تاجیکی و « خورشید بدون سونه » (۱) به زبان پارسی بزودی از چاپ بیرون می آید. « بیگانه بیگانگی » و « بندۀ آزادی و زبان خوده » از سروده های اخیر اوست که دراینجا بچاپ می رسد.

« بیگانه بیگانگی »

رفته ام از یادها بیگانه بیگانگی
بسته ام بر روی مشتلان در جانانگی
حضرت پرواز دارم، قدرت پروانه نه
می کشم پار پار و بالم چو مرغ خانگی

(۱) - سونه تقاض معرفت فرانسوی است.

امن من امثلک پشیمانی است ازستانگی ۱

آسمان دل ذور عاقل را به چاهل داده است
چاره بی چارگی، ذن بوده مردانگی
نهعن سرده و سزاواری خدا بومن نداد
نهعن خود گشته ام از علت فرزانگی
هر که را سخنی بپند اند مرا گیره نشان
زنده بادا بیکر، آباد در ویرانگی
عشق الهام الهم بود و خوارش کرده ام
در تلاش مسجد دیوان و در دیوانگی
وقته ام از یادها بیگانه بیگانگی

xalvat.com

» بندۀ آزادی زندان خود «

خاره دل، پلی دو گل مانده ام
از فریب عمر عاقله مانده ام
بس که در قاب هدا زیستم
در شفاب خواب کاهل مانده ام
بلد بودستی هم فضل و فن ام
فلسوف مکتب فهل مانده ام
بود شادی و فرج انعام من،
غم فروش حسرت دل مانده ام
مرده بان، مشق، گلبهز بهار
با خزان سرده و قاتل مانده ام
مرگ چاهل را خدا آسان کند
تا بداند لز چه ناضل مانده ام
زنگی گریان من بگذشت و رفت
بلسراب هرزوه ملیل مانده ام
بی سطیپیتا سطیغیها نور برد
بلسیه زادان به ساهل مانده ام
مرده روح مرا تایوت نیست
در دیار خویش سائل مانده ام

۵۰

چکامه سراپايان تاجيکستان

کار نام

«بندۀ آزادی زندان خود»
 باهمه دنیا مقابل مانده ام ...

xalvat.com

بازار صابر

بازار صابر در سال ۱۲۱۱ در «فیض آباد» تاجیکستان متولد شده است . وی تحصیلات دانشگاهی خود را در شهر دوشنبه پیاپیان برده است . در سال های اخیر زمانی شایدۀ مردم بخش «فیض آباد» بوده و همزمان به هواهاری از «جمهورات ها» پرداخت . با شکست سیاسی این گروه ، از کارهای سیاسی کشاره گیری کرد و چندی بعد به زندان افتاد . او زمانی است که از زندان آزاد شده است .

بازار صابر از شاعران بنام تاجیکستان است . چکامه های او آئینه تمام نمای رویدادهای فرهنگی و سیاسی در این سرزمین می بلند : از ایشان او را «ناموس تاجیکستان» نامیده اند . او پرنده «چایزه رونکس» - که از بزرگ ترین جایزه های ادبی تاجیکستان است - می باشد . «آتش بیگ» ، «چشم سبیده ر» و «بی چمیدن ب چشیدن» از جمله کارهای ادبی او می باشد . چکامه «زبان مادری» از سروده های تازه اوست .

« زبان مادری »

هرچه او از مال دنیا داشت ، داد
 خطۀ بلخ و بخارا داشت ، داد
 سخنی والا و دیوان داشت ، داد
 تخت سامان (۱) داشت ، داد
 دشمن دانشگدایش دانش سینا (۲) گرفت
 دشمن بی سنتش دیوان مولانا گرفت
 دشمن صنعت فروشن (۳) صنعت بهزاد (۴) برده
 دشمن بی خانه اش در خانه او چاگرفت
 داد او از دست گرز رستم و سهراب را
 نام خود را هم چوکور روکنی از یاد برده
 بربران (۵) ناتوانی را توانا کرده او
 قاتلان خویش را مشهور دنیا کرده او
 قاتل کوتاه منقت (۶) از مدار کله اهل خراسان شد بلند

پستن صحرای قیچان (۷) از پلندی بدخشان شد پلندی

خلق تاجیک

خلق آرمان

آب در چشم

چون یتیمان

در لب خشم

چون اسیران

از وطن تا بر کفن هریود و نایودی که بود

بر کفن طلب وطن طلب شده ها بخشیده داد

دشمن درویش خود را شاه دارا کرد و خود درویش شد

در میان تدک چشمانی (۸) که در چشمانشان

سالهای تنگی داشتیم او

که در آتش

که در آب

ته به ته با سوختن های مدار سفیدیانش (۹) سوخت سوخت

با خرابی های دیوار و در افراسیابیش شد خراب

لینک لفظ مادریش همچو نام مادرش

در زبان و در دهانش

ماند ، ماند

هر سخن باشیر مادر سخت اند استخوانش ماند ماند

خود بخود در گوشة خاک دیار

از جدایی ، از غریبی او گریست و

گریه ها برآبشاران یاد داد

لفظ کوهستانی (۱۰) و باد و باران یاد داد

رودها را رودکی خوان کرد او

یازها را اتوری (۱۱) خوان کرد او

روز نا آبادیش تاجیک زبان آباد کرد

در زبانش دولت بی دولتی بنیاد کرد

دولت از حروف وزین

دولت از شهر رنگین

از چنان شهری که هر یک مصرعش

جویه ای از خون سربازان او
پاره نوری از آتش های زرتشتان او
گوئیا چون صید مجموع او چراحت های خود را
گشته و برگشته لیسید
با زبان خود دوا کرد (۱۲)
در سرایش ، تاجیک از بخت نگون
کرچه با کبر و مسلمان همسرا بود ، همسرا
هم رسول و هم خدا بود
در زبان ما جدا بود
از سرمهد منبر افتادند ناظرهای او
تنه افتدند از زبان خویش
برسرمهد دار جان دادند شاعرهای او
تائیفتند پرزمین قدر سخن
درحد و سرحدشناسی جهان
سرحد تاجیک ، زبان تاجیک است
تازبان دارد وطن دارست او
تازبان دارست بسیارست او.

xalvat.com

- ۱- اشاره به سامانیان است .
- ۲- « دانشダメ علائی » از ابن سیحا .
- ۳- یعنی فرهنگ فروش .
- ۴- بهزاد نقاش بنام او اخیر دورهٔ تیموری و اوائل عهد صفوی .
- ۵- یعنی « تازیان » .
- ۶- مدت‌ها سلسله‌ای او فرمانروایان چنایی مغولی بودند که در آسیای مرکزی حکومت می‌راندند .
- ۷- دشت قیچان در آسیای مرکزی .
- ۸- « تند چشمان » یعنی مفولاد .
- ۹- سفیدیان گروهی از مردم آریا نژاد آسیای میانه بودند که فرهنگ و هدن پالستائی آنان دستخوش حملهٔ تازیان شد .
- ۱۰- خراسانی .
- ۱۱- انوری چکامه سرا و دانشمند ایرانی سدهٔ هشتم هجری است .
- ۱۲- مطابیسه ایست شاعرانه با آهوبی که به دکام مجموع شدن با لیس زدن به محل زخم : خود را مدوا می‌کند .